

[Agerschou]

keparti i, men jeg vil gerne sige, at det forslag, vi fik på finansloven for 1989, ikke var noget specielt SF-forslag. Det var et forslag, de 4 partier var fuldstændig enige om, nemlig at sikre grundlaget for de 8 behandlingssteder, der bliver drevet af private humanitære organisationer, altså af Gigtforeningen, Scleroseforeningen, Dansk Forening af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede og Muskelsvindfonden.

Jeg synes stadig væk, hr. Kofod-Svendsen skylder os et klart svar på, hvorfor de skaldede 10 mio.kr. ikke er med på finansloven 1990. Det vil betyde et betydeligt afbræk i de pågældende organisationers arbejde. Når jeg så samtidig kan høre hr. Kofod-Svendsen sige, at private organisationer i højere grad får lejlighed til at udøve en indsats på det sociale og det sundhedsmæssige område, er der noget, der ikke stemmer. Det, der sker her, er, at et værdifuldt stykke arbejde nu får langt ringere vilkår, end det har haft i 1989. Jeg kan ikke se andet end, at det må Kristeligt Folkeparti bære ansvaret for. Jeg mener i det mindste, at både vi herinde, der var med til at indgå den aftale sidste år, plus organisationerne bør have en ordentlig og håndfast forklaring af Kristeligt Folkeparti om, hvordan det kan gå til.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Der er en organisationsteoretiker, der engang har udtalt, at det er i konfrontationens, i sandhedens øjeblik, at man skal kende ideologien hos den, der leverer serviceydelse.

Kristeligt Folkeparti har altid været meget velmenende og meget forstående i forskellige debatter om svagt stillede i samfundet, men nu, når vi kommer her til regnskabets dag, hvor vi skal dele ud af midlerne og tage stilling til, hvem der skal og hvem der ikke skal prioriteres, begynder det at skorte på en lang række punkter i Kristeligt Folkepartis ideologi og på, hvad de egentlig ønsker at være med til.

Jeg synes, at det er en falsk varebetegnelse, når Kristeligt Folkeparti f.eks. i debatten, som jeg tidligere har været inde på i en kort bemærkning, om forholdet for de psykiatiske patienter siger, at det kunne være, at der var noget økonomisk, som amter og kommuner skulle have en hjælpende hånd med. Jeg håber, at vi alle til gavn for psykisk syge virkelig vil få taget nogle initiativer, som hjælper, og at vi lægger fordommene væk og siger: Hvad kan vi gøre?

Hvad kan vi gøre, hr. Kofod-Svendsen? Det skal ikke være et personspørgsmål til hr. Kofod-Svendsen. Det skal ikke være et spørgsmål om, at Kristeligt Folkeparti vil hjælpe Socialistisk Folkeparti. Det er et spørgsmål om politik. Det er et spørgsmål om, hvorfor man den 31. oktober siger: Hvad kan vi gøre, hvor kan vi hjælpe, og man så den 13. december siger, at det er der altså ingen penge til. Hvor er ærligheden i det? Hvad er så egentlig den politiske linje andet end at siksakke ned igennem, hvor man tror, at vinden blæser lidt med.

Det vil jeg gerne have et svar på fra Kristeligt Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Til hr. Torben Lund vil jeg kort sige, at jeg troede faktisk, at vi herinde alle sammen var enige om, at vi ønskede øget rådgivning til unge gravide, uanset hvilken holdning vi har til abortloven. Det vil da overraske mig, hvis man ikke ønsker yderligere rådgivning og oplysning.

Med hensyn til det, jeg ikke fik uddybet i forrige omgang. Hr. Henning Rasmussen var inde på færgesalget. Vi skal da bestemt gå ind i en vurdering af, hvad der er økonomisk mest hensigtsmæssigt, og hvordan vi samtidig bedst muligt sikrer sejladsen. Det er da den kombination, vi skal overveje. Vi vil da ikke på forhånd afvise, at det vil kunne være ikke alene økonomisk forsvarligt, men oven i købet klogt at sælge et par færger og erstatte dem med andre færger. Vi skal da ikke afvise, at vi kan gå ind i de afvejninger og overvejelser. Vi skal selvfølgelig opretholde sejladsen. Vi skal selvfølgelig, hvis man sælger, erstatte de færger, man har nu, med nogle andre. Det er den totale afvisning af at gå ind i sådanne overvejelser, som vi faktisk ikke vil tilslutte os.

Så vil jeg sige til hr. Carsten Andersen, at det desværre ikke er alting, som kommer med, men vi må se, hvordan og hvorledes vi får håndteret tingene om et år.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg kan forstå, at der ikke er nogen bevægelse hos hr. Kofod-Svendsen i forhold til patientorganisationernes behandlingssteder. Det har